

BRÁNA

Časopis sboru Českobratrské církve evangelické v Praze Braníku

číslo 4/99

OZNÁMENÍ

Pravidelný sborový program

Bohoslužby:

neděle 9:00; modlitební chvíle: 8:00

1. neděle - rodinné bohoslužby

Mládež: pondělí 19:00

Biblická hodina: středa 18:00

Biblická výchova dětí: čtvrtek 16:00 - 19:00

Úřední hodiny p. faráře (vyjma dovolené):

po a pá 9:30 - 11:00, st 17:00 - 18:00

Adresa sboru:

Modřanská 118, Praha 4 - Braník

(PSČ 147 00), tel.: 4446 10 37

Farář: Luděk Rejchrt

Skupinky

Skupinka u M. & K. Mazných, úterý 17:30

Skupinka u J. & J. Horálkových, každý čtvrtek od 18:15

Skupinka střídavě u Bedrníků, Ceplových a Jungmannů, (čt, st 18:00)

Skupinka v Braníku, každý pátek od 17:00, koordinátorem je Egon Čierný jr.

Návštěvníci jsou vítáni, leč, prosíme, přesvědčte se předem, zda se skupinka koná.

Výstava

Jiřina Adamcová

Milénium - pocta k Dürerově Apokalypse v Galerii u Křížovníků

vernisáž 13. 10. 17:00

potrvá do 7. 11.

Události ve sboru

Dne 2. 8. 1999 zemřela po dlouhé nemoci sestra **Milada Dvořáková**

Narození:

29. 6. Honza Lečbych jr. (52 cm, 3,81 kg)

15. 7. Michaela Mazná (52cm, 4,6 kg)

27. 8. Kryštof Junngman (53 cm, 4,04 kg)

-----

26. 9. byl **pokřtěn** Michal Bráník.

Podzimní výprava pro Táborníky z Pecky

proběhne v termínu od st **27. 10.** do ne **31. 10. 1999**

Úspěšná reprezentace na Biblické stezce

Katka Slabá, Marie Zvánovcová, Zuzka Vágnerová a Lukáš Drápal nás úspěšně reprezentovali na Biblické stezce pořádané Dorostovou Unií církve bratrské.

V regionálním kole obsadili 4. místo a mezi 17 finalisty pak úspěšně vybojovali 1. místo!

Tělocvična

Nabízíme možnost 1x týdně chodit do tělocvičny, do sokolovny u podolského plaveckého stadionu.

Pátky odpoledne, 17-18 hodin, 330 Kč/h. V ceně je možnost používání šaten před a po (tedy nad rámec placené hodiny). Nejsou tam sprchy. Čas je možné domluvit i jinak, ale jiné dny (pondělí-čtvrtek) už jsou dlouhodobě obsazené.

Domníváme se, že bychom si mohli v období říjen-duben chodit zahrát např. volejbal, basketbal, atd., podle našich zájmů a schopností. Účastnit by se mohli dospělí, mládež, děti, zkrátka kdokoliv. Myslíme si, že by nám to prospělo - pohnuli bychom se a více se poznali.

Závěrem : Cena 330 Kč/h není v Praze neobvyklá. Pokud bychom se scházeli v počtu alespoň 10 lidí, byla by cena 33 Kč/osobu/h. Pokud by opravdu byl zájem, možná bychom mohli od sboru získat příspěvek. V zimě se nejedí tolik na chaty, chalupy a tak by pátek nevalil.

Tiráž

BRÁNA

pro členy a příznivce sboru ČCE Praha-Braník, 4. číslo roku 1999.

VEDOUcí REDAKTOR: Jana Kusáková

REDAKČNÍ RADA: Růžena Černá, Jarmila Čierná, Aleš Drápal, Pavel Řičan, Míša Bedrníková

VÝKONNÁ REDAKCE: Anna Víšková, Dana Slabá

ZVEŘEJNĚNÉ NÁZORY NEMUSÍ SOUHLASIT S NÁZOREM REDAKCE.

[Převod do HTML: [Michal Mazný](#) a [Michal Jungmann](#).]

SVĚDECTVÍ

Vzpomínka na prázdniny

"Mnoho divů jsi už vykonal, můj Bože, Hospodine, ve tvých úmyslech s námi se ti nevyrovná nikdo. Chci je rozhlašovat, mluvit o nich, je jich tolik, že je vypovědět nelze." (Ž 40,6)

O prázdninách jsem prožila mnoho hezkých chvil, o které bych se s vámi ráda podělila. Ptáte se, čím byly krásné? Nebylo to tím, že bych navštívila nějaké exotické země, všechny ty mimořádné zážitky se odehrály na důvěrně známých místech. Radostí a nadšením mě naplnily proto, že jsem v nich prožívala přítomnost a jednání našeho Boha. Prožila jsem na vlastní kůži věci, které křesťan někdy zná jen teoreticky - Bůh odpovídá na modlitby, Bůh má moc, Jeho úmysly s námi jsou dobré, i když nás často vede úplně jinak, než bychom si to představovali. Pro ilustraci jsem vybrala tři příhody.

Když jsme si na táboře na Pecce naplánovali výlet s přespáním v lese a modlili se za vhodné počasí, očekávali jsme, že bude prostě celé pondělí hezky. Bůh pro nás měl ale připraveno něco jiného. Byla to o hodně silnější zkušenost. V hustém vytrvalém dešti jsme se rozhodovali, zda vyrazit. Teprve poté, co jsme se rozhodli, přestalo pršet. A až když jsme ušli pár kilometrů, jsme si s úžasem uvědomili, že nad námi je modré nebe bez jediného mráčku.

Další příběh je ze zpáteční cesty ze Želivi, kam jsme se s rodinou Horálkových a Kamilou Hamerníkovou vypravili na jeden den na evangelizační kurs. Vyrazili jsme autem asi v půl desáté večer s prosbou o Boží ochranu po cestě. Bůh nám dal prožít víc, než jen hladkou cestu bez překážek. Někde v polovině cesty nám před auto vběhla srna. Srážku snad přežila; i auto pokračovalo dál, ale jen do nejbližší vesničky, kde nám začala nebezpečně stoupat teplota motoru. Následoval sled okolností, které by člověk mohl jednotlivě nazvat náhodami, ale jejich neuvěřitelná kombinace nás dostatečně přesvědčila, že Bůh má situaci v rukou. Zastavili jsme před domem rodiny, která se právě před deseti minutami vrátila. Muž rozuměl autům a zjistil, že máme proražený chladič, bez kterého nemůžeme jet dál. Zrovna měl na zahradě nepojízdnou škodovku, ze které mohl vyndat náhradní chladič. Zatímco opravoval naše auto, byli jsme pozváni na čaj. A protože jejich čtyřletá dcera nebyla zrovna doma, měla malá Zuzanka k dispozici dětský pokojíček se všemi hračkami. Možná právě díky tomu vydržela až neuvěřitelně v pohodě do půl druhé ráno, kdy byla oprava šťastně dokončena.

Třetí příhoda bude z mládežnického pobytu na faře ve Hvozdnici. Přestože jsme se snažili vařit maximálně levně, zdálo se, že bude nemožné vystačit s penězi, protože stav erární peněženky jen stěží zachraňovali lidé, kteří nově dorazili. Svěřili jsme tuto naši starost v modlitbách Pánu a spolehli se na něho. Při jednom ranním nákupu jsem pak přijala, že mám v peněžence jen dvoustovku a nějaké drobné. Cena 215 korun 60 haléřů mě poněkud zaskočila. Vysypala jsem z peněženky všechny peníze a spočítala je. Bylo tam 215 korun a 60 haléřů. Jako by mi Bůh říkal: "Já vím přesně, co potřebujete, nemusíš se bát." Na konci pobytu nám pak zbylo 600 Kč, které jsme mohli dát na provozní náklady za náš pobyt.

Vzpomínka na prázdniny? Bohu díky, ne pouze vzpomínka, protože náš Bůh je živý, stejný včera,

dnes i na věky, o prázdninách i ve školním roce.

- Jana Kusáková

STARŠOVSTVO

O čem jednalo staršovstvo?

Zápis z 599. schůze staršovstva

Přítomni: Rejchrt, Novotný, Černá, Čierná, Kučera, Kučerová, Plhák, Šubrtová, Žilková, Horálek,
host: M. Jůza

- Vzdělávatelná část

- Bratr farář seznámil přítomné s tématy cyklu úvodních zamyšlení na příštích deseti schůzích staršovstva.

První zamyšlení: Papež - pohoršení a tajemství. Teologické úvahy papeže podle knihy Jan Pavel II.: "Překročit práh naděje", kterou vydal Vittorio Messori.

- Vzpomínka na zesnulou členku staršovstva RNDr. Miladu Dvořákovou a bývalého člena staršovstva MUDr. Pavla Miřejovského.

- Staršovstvo souhlasí s poskytnutím bezúročné půjčky 40 000 Kč bratru Michalu Júzovi na úhradu dluhu spojeného s vydáním knihy Křesťanské legendy. Částka bude vrácena do 1 roku.

- Bratr kurátor děkuje všem, kdo posloužili kázáním v době dovolené bratra faráře: bratrům Řičanovi, Šamrajovi, Zikovi, Horálkovi, Hoznauerovi, Dusovi, Halamovi.

- Podle usnesení staršovstva z října minulého roku byla podepsána dohoda se střediskem Diakonie pro zrakově postižené. Staršovstvo ČCE Braník navrhne členy představenstva a pokusí se najít v našem sboru účetního, který by mohl provést revizi účtů střediska. Mládež připraví program o činnosti střediska a pozve zájemce z našeho sboru některý páteční večer na besedu o možnostech vzájemné pomoci a spolupráce.

- **Vedoucí letních táborů** budou pozváni na schůzi staršovstva. Kromě toho **seznámí sbor s průběhem táborů (včetně fotografií) někdy po bohoslužbách.**

- Dobrovolníci, kteří se hlásí na službu při nedělních bohoslužbách, necht' se zapíší na listinu na nástěnce a pamatují na svůj závazek. Je třeba, aby přišli do kostela nejpozději v 840, lépe půl hodiny před začátkem bohoslužeb!

- **Návštěva bratří a sester z Dittersdorfu:** přijedou v sobotu **9.10.**, odpoledne bude procházka Prahou, večer beseda v kostele. Odjedou v neděli po bohoslužbách.

- Staršovstvo zamítlo žádost páteční skupinky o umístění nástěnky v apsidě. Nástěnku je možno dát do staré presbyterny (malého sálku). V návaznosti na tuto otázku následovala delší diskuse o zhoršení estetického vzhledu kostela. Stále se potýkáme s nedostatkem prostoru. **Je třeba udržovat pořádek** a v kostele ukládat pouze věci nezbytně nutné. Není možné, aby předsíň hyzdily vlající papíry

přišpendlené na kraje nástěnky, aby na stolech a židlích zůstávaly neumyté hrnky od kávy a v malé místnosti bylo skladiště nevyzvednutých věcí.

- Branický komorní soubor bude v Brandýse n/L nahrávat kantátu o Marii Magdaleně, Vánoční sbory, árii Zpívat a chválit já budu svého Pána a Moteto. Staršovstvo souhlasí s úhradou výloh spojených s nahrávkou a kopiemi kazet a CD. Navrhuje, aby bylo objednáno 400 kopií audiokazet a 100 CD.

- Sestra Šubrtová navrhuje, aby sbor uspořádal **týden rodinné rekreace**, které by se mohli účastnit starší členové našeho sboru i rodiny s malými dětmi. Staršovstvo s tímto návrhem souhlasí. Je třeba navrhnout termín a najít vhodný objekt (návrhy Benecko, Bystřice, Běleč).

- zapsala Růžena Černá

TÁBORY

Z lodního deníku kapitána XY

Listopad - tak je to tady. Definitivně na mne padlo vedení vodáckého tábora pro mládež v příštím roce. Určitě mi to zalichotilo, ale co vlastně musím všechno zajistit? A kam že to vlastně chci jet? Polsko? Není to ta velká země na severu? A řeka - **Dunajec**.

Prosinec - Vánoce jsou tady. Dostal jsem spoustu dárků a nadlábl se cukroví.

Leden - venku mrzne až praští. Na vodu nemám ani pomyšlení.

Únor - ach ta byrokracie, musím vyplnit nějaké hlášení pro YMCA. Tak třeba mi přispějí nějakým šestákem.

Březen - doprava je už zajištěná, obě cesty jedeme avíí. Už vím, kde budeme začínat a kde budeme tábor končit. Mám okopírovanou kilometráž. Bohužel, pětadvacet let starou.

Duben - začínám shánět nějaké turistické mapy. Mají je v jediné prodejně v Praze, bohužel jsou vyprodány, ale objednávka je už v Polsku, takže se mám zeptat za měsíc. Už vím, kdo se bude starat o naše zdraví (O.Č.), finance (M.M.), duchovní programy (A.V.), a naše žaludky (T.R.). Díky. Avie obě cesty jet nemůže. Sháním autobus.

Květen - autobus je zajištěn. Mapy Polska budou příští měsíc. O oblasti kam jedeme stále nevím téměř nic. Přihlášených lidí přibývá.

Červen - můj telefonní účet dosahuje astronomické výšky. Už umím solidně polsky - jediné rozumné informace o Polsku se dají sehnat na internetu, kde jsou ale pouze v polštině. Půjčuji si z knihovny kapesní polsko-český a česko-polský slovník. Vyměnit v Praze koruny za zloté je nemožné

(leckde ani neví, co to zloté jsou). Už jsme pojištěni. Už máme slepené lodě. Mapy Polska budou příští měsíc. Cítím se jakžtakž teoreticky vybaven, ale přesto zoufale odevzdávám tábor do Božích rukou. Můžeme jet.

Tábor - cesta probíhá dobře. Hranice překračujeme bez problémů, a to jak česko-slovenské, tak slovensko-polské, byť někteří nás varovali. Pas si naštěstí nikdo doma nezapomněl. Přijíždíme do **Noweho Targu** v sobotu, v den velkých trhů. Stavíme tábor a vrháme se do bludiště stánků a stáneků. Takhle nějak si představuji Babylon - směsici jazyků a cenovek oznamující ceny v polských zlotých, českých i slovenských korunách a kdo ví v jaké měně ještě. Slavnostně zahajujeme tábor a zbytek dne proplyne v příjemném poklidu. Sluníčko svítí.

Hned další den odjíždíme pryč, do **Debna**, kde začíná přehrada. Budeme muset nějak převést lodě na druhou stranu. Naštěstí koho nepotkáme - Pražáky, kteří mají vlek. Za malý bakšiš absolvují ještě jednu cestu s větší částí našich lodí. Další den si převozíme zbytek (díky za auto a šoférování M. C. i dalším příležitostně zaskakujícím řidičům O. Č., T. B., A. J.) a jdeme podél přehrady do Niedzice. Obdivujeme hrad **Czorstyn** a **Niedzica** (žel, pondělí je i v Polsku zavírací den) a musíme ještě večer jet pryč (naše lodě byly dvě stě metrů před polskou celnicí). Přijíždíme na krásnou louku, stavíme tábor, začínáme dělat francouzské brambory. Přijíždí motorka s usměvavým pohraničником. Musíme pryč - přehrada bude vypouštět vodu a naše louka bude pod vodou. Opisuje si údaje z mého pasu, salutuje a odjíždí. Začíná krápat. Bleskurychle se balí tábor, já s M. C. odjíždím autem hledat nové místo k přenocování. Za deset minut se vracíme a tábor je sbalen. Neuvěřitelné. Popojíždíme asi 500 metrů po proudu. Tábor za dalších deset minut stojí. Přátelíme se s místními dvěma polskými rybáři a jejich psem (jmenoval se Pako), s nimiž sdílíme ohniště a malou loučku.

Další den jedeme dál. Tentokrát projíždíme místy, kde Dunajec tvoří slovensko-polskou hranici, tedy skrz **Pieniny**. Odolávám případným zvědavým otázkám polských pohraničníků na motorkách.

Zbývají dvě noci (**Kroscienko** a **Zabrzez**) a přijíždíme do **Noweho Sacze** (těsně před ním stojí překrásný rozpadlý jez, který si většina z nás s chutí sjela - doopravdy stál za to, dobrý referát může podat třeba A. J. nebo A. V.) a přespáváme před městem.

Další den ráno lepíme lodě, zakončujeme naše povídání o Jonášovi a čekáme na avii. Ozve se mobilní telefon (ještě že ho s sebou máme) - avii nechtějí pustit do Polska, čeká na hranicích. Do našeho favorita skáče pohotovostní výsadek a směřuje k třicet kilometrů vzdálené celnici. Tam se naštěstí po hodině diplomatických jednání vše vysvětlí a avie je vpuštěna. V Nowem Saczi nakládáme a směřujeme zpět. Je asi 0005, když překračujeme polsko-slovenskou hranici a jedeme domů.

Pár fakt nakonec:

účastníků tábora bylo dvacet (jedna řidička, dva kajaky, jeden singl, osm kanoí). Zdoláno bylo přibližně sto kilometrů. Náš věrný a neselhávající doprovodný favorit ujel mnohem více než tisíc kilometrů. Krajina v okolí je překrásná (výhled na Tatry nezvykle z druhé strany, Pieniny, ale i obyčejné louky a políčka). S Poláky se lze domluvit bez problémů - vy mluvíte česky, oni polsky a ještě si potom pochvalujete, jak jste si krásně popovídali.

- Egon Čierný jr.

Hron 1999

K potěšení všech vodáckých duší se na seznamu letních táborů v Bráníku objevil již po osmé vodácký tábor pod vedením Tomáše Bedrníka. Tábor měla uvítat již po třetí jedna z největších slovenských řek - Hron.

Já jsem se na táboře měl podílet jako kříženec mezi vedoucím a dítětem. Prekérní situace.

Na tento tábor jsme se měli dopravit způsobem pro nás nezvyklým - vlakem. Nočním rychlíkem jsme se posléze za družného hovoru (a doprovodu profesionálního výpravčího) dopravili až do cílové stanice - Heľpy, kde jsme se šťastně shledali s našimi loděmi, které v Heľpě nechali účastníci plavby na Dunajci.

Hron nás přivítal suchým korytem a bouří. Tomáš B. se po dešti rozhodl, že postaví tréninkovou hrázku. Svým dětinským nadšením nakazil ještě asi čtyři účastníky tábora a k večeru již koryto Hronu zahrazoval kamenný val (spíše válek), který vytvářel uprostřed řeky obstojný jazyk. Po pěti minutách ježdění však Tomáš prohlásil, že je moc málo vody a trénink nemá cenu. S tímto poz-natkem jsme po seznámení se a biblickém programu odešli spát.

Pršelo.

Druhý den ráno jsme se nestačili divit: Naše tréninková hrázka se přes noc změnila v menší jízek - hladina řeky stoupla asi o třicet centimetrů, čímž nám vytvořila příhodné podmínky pro splavování. První štreka Heľpa - Polomka měřila deset kilometrů a celá byla ve znamení velice rychlého proudu a obtížných meandrů (meandr (řec.) říční zákrut, vytvořený bočnou erozí řeky. Malý encyklopedický slovník, Academia, Praha 1972). S vodou Hronu se toho dne zblízka seznámily asi čtyři posádky. Před Polomkou nás čekala nejzajímavější část dne - kaskády (kaskáda - stupňovitý vodopád na ř. či potoku). Bohudík nebylo zapotřebí pečlivě propracovaných záchranných opatření. Kolem páté jsme pak dorazili k našemu cíli a pod náspem našli místo pro přespání.

Pršelo.

Další den nás čekala třicetikilometrová cesta do Podbrezové, která byla zpestřena plavbou uvnitř proslulých železáren. K přespání nám posloužila soukromá louka pod vesnicí, na kterou jsme dorazili za silného deště. Po vztyčení erárního igelitového tropika jsme pod ním začali stavět stany a roznášet je po louce. Ulehli jsme do stanů a začali se psychicky připravovat na zítřejší náročný výstup na Dumbier.

Den nás přivítal slabým mrholením, které však nemohlo zviklat naše pevné odhodlání dobýt vytoužený vrchol. Za stále silícího deště jsme se dopravili pod vrchol a na krytém parkovišti přemýšleli co dál, protože cesta na vrchol se změnila na blátivý tobogán. Nadšenci ochotní tuto skutečnost pominout byli přehlasováni rozumnějšími a bylo rozhodnuto.

Den nám zaplní akční hry na parkovišti a příštím autobusem se vydáme nazpět do Podbrezové, což se také nakonec stalo. Přesto myslím, že na tento výlet bude spoustu lidí vzpomínat.

V noci jsem potom poznal na vlastní kůži to, co dost lidí již dávno zažívalo - mokrá spacák. Nic moc. Nejbližší plánovaná štreka vedla do Medzibrodu a měřila sedmnáct kilometrů, což by při rychlosti již mírně rozvodněného Hronu znamenalo slabou hodinku. Proto jsme se rozhodli spojit následující dvě štreky a dojet až do Vlkanové (47, 8 km). Ve Vlkanové jsme zastavili nad legendární peřejí, vyložili a ihned začali sušit na sluníčku, které se na nás po delší době usmálo. Jen díky němu jsem tu noc mohl spát "jen" ve slabě vlhkém spacáku.

Ráno nás přivítalo krásným počasím, nadšenci stále ještě opakovaně sjížděli vlkanovskou peřej za již středně rozvodněné řeky. Začalo to k poledni.

DĚŠŤ.

Louka byla podmáčena během několika minut, během desítek minut se ve stanech začaly tvořit rybníky, po půlhodině bylo rozhodnuto o evakuaci do přílehlé vesnice a během další půlhodiny bylo sbaleno. Hlavnímu vedoucímu se podařilo ve Vlkanové sehnat malou (ale hezkou) Avii, kterou jsme

se vydali hledat nocleh. Po vyloučení školy (zamčeno) a nádraží (příliš malé) jsme se rozhodli poradit se se starostou, ze kterého se vyklubal nejen příjemný pán a bývalý vodák, ale ještě k tomu Čech. Přidělen nám byl kulturní sál, který akorát vyhovoval našim potřebám. Vešli jsme se do něj my, rozložené sušící se stany a nakonec i naše lodě. Další zajímavá situace nastala při sjednávání náhradního transportu zpět do Čech, protože jediný telefonní automat v obci jaksi nefungoval. Proto jsme telefonovali ze dvou hospod a nádraží. Zde patří poděkování Egonovi Čiernému jr., který obratně zajistil odvoz a Jožkovi Sýkorovi, který informoval rodiče zúčastněných.

Vše dopadlo krásně, nezbytný den jsme vyplnili návštěvou Zvolena a posléze nastoupili do Avie a zamávali rozvodněnému Hronu.

Další tábor za námi.

Co dodat k průběhu? Snad jen: Díky Bohu!

- Joe

Ačkoliv se to zdá

vzhledem k počasí, které na Hronu v době naší návštěvy panovalo, téměř neuvěřitelné, stihli jsme vykazovat pozoruhodnou řadu aktivit, které přímo nesouvisejí s nutnými běžnými potřebami vodáka.

Těmito běžnými aktivitami mám na mysli např. splouvání řeky, údržbu lodí, přípravu potravy, spánek a podobně. Pokud vynechám nucené návštěvy u lékařů v Banské Bystrici, pak musím zmínit alespoň výlet na Ďumbier, či spíše pokus o něj. Přestože se neuskutečnil podle plánu a místo něj jsme absolvovali pouze krátkou procházku, strávili jsme díky němu většinu dne různými hrami, na což bychom pravděpodobně kdekoli jinde než u spodní stanice lanovky marně hledali tak krásnou (Chápej v souvislosti s následujícím slovním spojením) před deštěm krytou plochu, jakou nám poskytlo místní parkoviště.

Dalším krásnou procházkou, kterou jsme podnikli byla návštěva Hronseku. Tam jsme se vydali z Vlkanové, která je od Hronseku vzdálena jen pár kilometrů. V Hronseku jsme navštívili dřevěný evangelický kostel, ovšem pouze v roli turistů. V této vesnici se nacházely ještě dvě architektonicky význačné stavby (Podle informací z místní informační tabule). Nevím jak ostatní, ale já je nebyl sto jednoznačně identifikovat. Proto většina z nás využila zbytek času v civilizaci doplňováním kalorií. (K tomuto výletu došlo v den, který Joe ve svém článku vůbec nezmínil, nenech se tím zmást, laskavý čtenáři.)

Do dalšího vývoje tábora ovšem značně zasáhlo počasí. Déšť proměnil louku na místě našeho tábořiště v menší jezírko. Pravda s hloubkou nejvýše okolo dvaceti centimetrů, ale to už člověku stanování značně znechutí. A Hron, ve kterém plavou stromy, televize apod... již začíná být na splouvání poněkud nevhodný. Po přesunu do bezpečí a telefonickém zorganizování cesty domů jsme zjistili, že máme do příjezdu Avie den času. Tento den jsme strávili návštěvou Zvolena, kde jsme mimo jiné coby kulturní lidé shlédli i místní muzeum a přilehlé výstavy. Pohled na městský jez, ve kterém se dala šlajsna pouze tušit pod burácejícími přívaly vod pak přesvědčil i jedince zklamané předčasným odjezdem o tom, že Hron je skutečně nesjízdný. Po návratu do Vlkanové nás čekal již jen jeden noční spánek a cesta domů.

Vraťme se tedy ještě k činnostem, které jsme provozovali po celou dobu trvání tábora. Tedy například k duchovním programům. Ty byly připraveny vedoucími na většinu dnů a dařilo se je realizovat i proto, že večer obvykle nepršelo, případně byl déšť doprovázen pouze mírným větrem a bylo možné shromáždit se pod erárním igelitovým tropikem. Po duchovním programu jsme obvykle ještě četli kapitolku či dvě z knížky od C.S.Lewis "Rady zkušeného ďábla", což mně osobně přišlo jako celkem dobrý nápad. Pak už byl obvykle na programu spánek, i když někteří jedinci si třeba ještě chvilku brnkali na kytaru.

Zkrátka a dobře, na vodě jsme nežili pouze vodou.

- Jan Jeroným Eustác Zvánovec

Zapotili jsme se celkem slušně aneb jakej byl vandr.

Vandr začínal velice dramaticky, když jsme se obě dvě s jízdenkami všech devíti účastníků ocitli na jiném nádrží než všichni ostatní (asi ty zvadla s informacemi na něco jsou).

První noc jsme přespali ve Stříteži, kde se k ránu přidali Zajícovi, a odkud jsme se následujícího dne vydali přes hory, doly a přehradu Bystřičku, ve které se ti nejotužilejší vykoupali, na Ptáčnici, kde jsme také poprvé spali pod širým nebem, jež jsme pozorovali zpod zapařeného igelitu.

Cestou přes hřeben Lušavku až na Soláň jsme sušili své zmoklé spacáky.

Druhý den ráno jsme po dalším ukrutném nočním dešti vyrazili přes Velké Karlovice do Huslenek, kde jsme strávili dvě následující noci u Halašových v obýváku.

A byla sobota. Náš horský vůdce Lád'a Zajíc rozhodl, že pokoříme Velké Javorníky. I když jsme na zádech neměli těžké batohy, cesta nás zmáhala a s radostí jsme tedy uvítali oběd v horské restauraci.

Přišla neděle a my hupky, dupky do Vsetínského Horního sboru na bohoslužby. S radostí jsme přijali nabídku domorodců využít k přípravě oběda zdejší sborovou kuchyni.

Nedělní štreka skončila v Semince opět se střechou nad hlavou pohostinné rodiny dcery bývalého mnicha.

V pondělí ráno nás čekala cesta vlakem do Lidečka, odkud jsme se vydali na poslední stanoviště u Pulčinských skal. Noc byla suchá, ale mrazivá. Druhý den, jsme se pěšky přemístili do Horní Lidče, odkud jsme šťastně dojeli domů.

Nutno ještě dodat, že ani na této akci nechyběly biblické programy na téma "vyvedení z Egypta", které si pro nás připravila Jana Zajícová.

A na závěr motto celé akce: **"Pojďte, pohleďte na Boží skutky"**

- Terka Pekařová & Týna Rychtaříková

NOVINKA

Sborová knihovna

V našem sboru se objevila dlouho očekávaná služba - sborová knihovna.

Zatím je v podobě několika desítek svazků, které jsou z prostorových důvodů uloženy u Jakuba Čierného. **Seznam knih** je k dispozici na nástěnce v kostele, kontaktovat můžete Jakuba telefonicky nebo osobně.

Kromě toho jsou nabízeny k zapůjčení i knihy, které si jejich majitel ponechává doma. U příslušných titulů bude uvedeno jméno majitele a telefonní kontakt - pokud budete mít zájem o výpůjčku, je možné se domluvit přímo s dotyčným člověkem.

Zároveň můžete sami zvážit, zda nevlastníte knihu, kterou byste touto formou chtěli nabídnout k zapůjčení ostatním členům sboru.

Svoje nabídky, případně další podněty směřujte na Jakuba Čierného. (tel.: 4144 21 20)

- Jana Kusáková

SKUPINKA A SBOR

Proč potřebuji skupinku i sbor?

Při diskusích o projektu "Pastorační pracovník pro mladé" konaných nedávno v našem sboru se ukázalo, že by bylo dobré, kdyby se členové a nečlenové skupinek navzájem více znali. Kdysi dávno byl uspořádán v kostele večer, na němž se skupinky prezentovaly ostatním členům sboru. Od té doby však k ničemu podobnému příliš nedocházelo. Výjimkou byl třeba happening pořádaný nedávno páteční skupinkou, které tímto vyjadřuji svůj dík. Nejjednodušší cestou, jak přispět ke zlepšení této situace, je o sobě říci něco ostatním, být připraven odpovědět na jejich otázky, ale ovšem též zajímat se o ostatní a ptát se jich. Domnívám se, že časopis Brána je pro to vhodnou platformou.

Po svém obrácení v r. 1991 (bylo mi 19 let) jsem se nacházel v duchovně neutěšeném stavu. Přítel teolog mě zavedl do tohoto sboru na mládež. Tam jsem našel svůj první duchovní domov. Posléze jsem začal navštěvovat jednu ze skupinek. Potřeboval jsem mít blízké přátele ve víře - konkrétní lidi, kterým jsem se mohl svěřovat se svými problémy a kteří již byli natolik pokročilí, aby mi s nimi pomohli. Potřeboval jsem úzký okruh lidí, před nimiž jsem se mohl otevřeně nahlas modlit a nestydět se za to. Potřeboval jsem se s nimi pravidelně a často scházet. Právě tyto mé potřeby skupinka naplnila a jsem za to vděčný. Dnes jsem již v trochu jiné pozici a mám jiné potřeby než tehdy. Potřeba úzkého společenství však zůstává a tak jsem rád, že naše skupinka existuje.

Avšak sbor jakožto celek je pro mne též velmi důležitý. Jeho rozdílný přínos od skupinek spatřuji v těchto věcech: Díky své velikosti, tradici, řádům, institucím a oficiálnímu místu ve státě dodává pocit bezpečí, stability a legality. Zaručuje (na bohoslužbách) pravidelný přísun základní "potravy víry". Díky své programově udržované vazbě na teologii a širokou křesťanskou církev značně snižuje riziko vzniku zásadních herezí (tím však neříkám, že všechny články evangelické teologie jsou správné). Dále bych ve sboru očekával existenci různých orgánů a jejich řiditelů, zaručujících organizovaným způsobem převod našich darů víry do praxe a využití naší víry.

Proto potřebuji sbor i skupinku. V našem sboru si ale nejsem zcela jist, zda dostatečně spolupracují. A nyní se táži čtenářů: Co potřebujete Vy? Stačí Vám sbor? Stačí Vám skupinka? Zajímá Vás tato problematika?

- Michal Mazný

POZVÁNÍ, OZNÁMENÍ

Saša Slabý ředitelem EA

Saša Slabý byl jmenován ředitelem Evangelické akademie - vyšší odborné školy sociálně právní a střední sociální školy.

Oznámení

17. 10. po bohoslužbách se koná v apsidě **PORADA MS YMCA** Braník o plánovaných akcích na školní rok 1999/2000

Inzerát

Prodám levně zcela nový **koberec** cca 2,5 x 4,5m, převládá hnědá barva
- Jana Kusáková 793 63 33

Nabízíme **DĚTSKÝ KOČÁREK** - trojkombinace zn.: CAM, snadno se skládá, tvrdá kolečka - za odvoz příp. cena dohodou (Mazní 573 260 59)

Různé nesborové akce

28. 10. koncert Šarközi & Zuby Nehty
Mnichovice, M-klub, 19:00
informace Robert Šmejkal, tel: 0204/640 801

22.-24. 10. Přihořívá
Konference Církve bratrské

27.-31. 10. Hrejte dobře a zvučně
Konference pro křesťanské umělce (básníky, hudebníky, malíře, sochře, skladatele, mimy, tanečníky, chváliče a ostatní zájemce) v Brně

Kontakt: KMS, odbor Hrejte dobře a zvučně, Čápkova 36, 602 00 Brno, e-mail: kms@iol.cz

12.-13.11. Mokon
Modlitební konference

M.I.O.L.T

(Malé improvizované ohlédnutí za letními tábory)

Kdy:
v neděli 24. 10. 1999 po bohoslužbách (cca v 11h)

Kde:
v našem kostele

Kdo:
účastníci branických táborů, jejich rodiče, sourozenci... a ostatní zájemci

(Ve stopách D. I. Dunajce, Hron 99, Pecka, Zhořec, možná přijde i vandr)

Program:
představení jednotlivých táborů/oběd/promítání diapozitivů z vody/prohlížení fotografií a jiných trofejí/volná diskuse, hry (v prostoru i na kytaru)...

PÍSEŇ

Ty jsi jediný Bůh

Michaela Romanská

Ty jsi jediný Bůh, první a poslední, nikdy nebyl a nebude více nikdo jako jsi Ty.

Ty máš největší moc, Ty jsi svrchovaný, nikdy nebyl a nebude více nikdo jako jsi Ty.

Jsi největší ve své síle a největší ve své moci, hrozný jsi ve svém hněvu, největší ve svém milování, svatý ve všech svých skutcích, moudrý a dokonalý, nikdy nebyl a nebude více nikdo jako jsi Ty.

[\[předchozí číslo\]](#) [\[další číslo\]](#) [\[jiné číslo\]](#)